

SVIT SE KONČA

Svět se konča i slnce jur zahodi,
pravda gine, ljubav stine, tma ishodi.
Djaval jure svoju vojsku kupno vodi,
gda se svrši Sveto pismo dan prihodi.

Isuhrst je danas zabljen i njegov sluga,
vsaki ki je z Babilona njim se ruga.
Gda to slišah, obuje mi srce tuga,
ar [je] nesklad, krivo gleda drug na druga.

V redovnicih ki čtu sveto evan'jelje
iměla bi pravda biti i svršen'je,
a sada je opačen'je i prevraćen'je
i vsakomu dobru dělu razoren'je.

Ot istini oči svoji ukloniše,
u pohotech sego světa zabljudiše,
k bezakon'ju srce svoje prikloniše
svojmu tělu, a ne Bogu ugodiše.

Grdinali, biskupi i opati
misle, Boga ostavivše, lě o zlati.
Duhovna rěč ot njih se ne more imati
ako im se pěnezi prije ne plati.

Simuna v tomu naslěduju ki to zače.
Kako mnoga duša sada v mukah plače,
nijedan to ne razmišlja, ji, pje, skače.
Gdo bi rekal: zlo činite! - zlo ga vlače.

Mala bratja i koludri, predikavci,
remetani, karmeliti, kavčenjaci,
vsi popove, koludrice i vsi djaci,
vsi se nazad obratiše kako raci.

Mnozi ot njih ki ako bi v světě stali,
skot bi pasli i kopali i orali,
a sada su prevtil trbuh podpasali
komu kako Bogu služe veli i mali.

Liceměri, vražji posli, světom hine,
zlato, srebro i čto mogu močno pline.
Antihristu put gotove, zlo v tom čine.
Se su oni kěmi duš mnogo gine.

Ki bi hotěl božju pravdu udržati
i Isusa njegova sina slėdovati,
u pokori i ubožastvi grėh plakati,
povele ga svojim gnėvom zlo sprognati.

Prave: Ti si pokrita i šarbuita,
a to tomu blėdo lice i ostra svita.
Vlecite ga kvižituru da ga vspita.

Sveti oće kvižituru, ov ti bljudi.
Lačan, žejan, nag, bos hodi, a nas sudi.
Prosimo te da se ov hinac lě osmudi.

Ako nam se svrhu zemlje ne potrebi,
slava naša i počten'je nam pogine.
Krate nam dohodak slatka vina i pečene
i morske ribe.